

DEUTSCHE ECKE

Beitrag der Deutschen wird durch das Jäger-Haus verdeutlicht

Aus der Ansprache der bayerischen Staatsministerin
Barbara Stamm

Fast auf den Tag genau vor drei Jahren, am 7. April 1993, habe ich im Beisein des Hatzfelder Bürgermeisters, des deutschen Konsulus im Temeswar und zahlreicher Vertreter der Banater Schwaben den ersten Spatentich für das Stefan-Jäger-Gedenk- und -Begegnungshaus vorgenommen.

Heute ist es nun soweit: Das Stefan-Jäger-Haus wird seiner Bestimmung übergeben. Dies bedeutet für mich einen Höhepunkt meines damaligen Aufenthalts in Rumänien, wo ich mich als Beauftragte der Bayerischen Staatsregierung für Rumänien eine Woche aufgehalten habe, um von Bayern geförderte soziale und humanitäre Einrichtungen zu besuchen und weitere Hilfen auf den Weg zu bringen.

Der Neubau des Begegnungshauses bzw. die Restaurierung des Ateliers stehen in einer Reihe vergleichbarer Maßnahmen, die mein Ministerium über das Haus des Deutschen Ostens in München gefördert und noch fördert. Ich denke dabei unter anderem an die im Aufbau befindliche Jugendbegegnungsstätte in Wolfsberg; ich denke dabei auch an die wiederhergestellte Dreifaltigkeitssäule auf dem Domplatz zu Temeswar, an deren Einweihung ich im Rahmen einer beeindruckenden Zeremonie im April des vergangenen Jahres teilnehmen konnte.

Dabei wurde mir bewußt, welche besondere Bedeutung dieses Denkmal für das Zusammengehörigkeitsgefühl und die Religiosität des deutschen Bevölkerungsanteils im Banat innehat. Wie für mich die Dreifaltigkeitssäule die Orientierung des Banats zum deutschen und europäischen Kulturraum versinnbildlicht, so sehe ich das Stefan-Jäger-Haus als Kristallisationspunkt für die heute noch etwa 35000 Deutschen im Banat - aber nicht nur für unsere deutschen Landsleute. Auch den rumänischen und ungarischen Nachbarn wird es erklärmaßen offen stehen. Das Haus und seine Aktivitäten werden das ihre dazu tun, diesen Nachbarn den kulturellen Beitrag der Deutschen zu verdeutlichen, den diese zur gesamtrumänischen Kultur geleistet haben.

Die Tatsache, daß die Stadt Hatzfeld wesentlich zur Finanzierung der Begegnungsstätte beigetragen hat, ist ein großartiges Zeichen des guten Willens zur Zusammenarbeit.

Ich bin sicher, daß Stefan-Jäger-Haus auch den Bogen nach Deutschland schlagen wird! Denn die vielen in den letzten Jahren

ausgesiedelten Banater Schwaben, die nach Öffnung der Grenzen mehr und mehr besuchsweise in ihre alte Heimat kommen, werden auch den Weg nach Hatzfeld nehmen, um dem Mann ihre Referenz zu erweisen, der zu den herausragenden Persönlichkeiten unter den Rumäniendeutschen zählt.

Als die für die deutschen Flüchtlinge, Vertriebenen und Spätaussiedler zuständige bayerische Staatsministerin gratuliere ich der Landsmannschaft der Banater Schwaben in Deutschland und dem Demokratischen Forum der Deutschen im Banat, daß die Idee, hier in Hatzfeld eine Dokumentations- und Begegnungsstätte zu schaffen, Wirklichkeit geworden ist - wieß Gott kein leichtes Unterfangen, wenn man sich, wie ich nur zu gut weiß, die zahlreichen Schwierigkeiten vor Augen hält, die überwunden werden mußten!

Manche dieser Schwierigkeiten hat die Gemeinde Hatzfeld aus dem Weg geräumt, weshalb ich auch an dieser Stelle dem Bürgermeister von Hatzfeld, Herrn Románu, für die tatkräftige finanzielle und organisatorische Hilfe der Gemeinde im Namen der Bayerischen Staatsregierung ausdrücklich danken möchte.

Daß Stefan Jäger vom ganzen Banat als Künstler dieser Landschaft und ihrer Menschen verstanden wird, hat auch das Banater Zentralmuseum in Temeswar damit unterstrichen, daß es die Ausstellungskonzeption dieser Gedenkstätte erarbeitet hat und sie auch weiterhin fachlich betreuen wird. Auch hierfür danke ich.

Für mich, die ich mich über meine dienstlichen Belange hinaus den Banater Schwaben auch persönlich eng verbunden fühle, bedeutet es eine besondere Freude und Genugtuung, daß das Stefan-Jäger-Gedenk- und -Begegnungshaus mit beträchtlicher finanzieller Förderung Bayerns entstanden ist.

Möge es seinen Beitrag zu einem gedeihlichen Miteinander aller Menschen im Banat leisten und ein Symbol werden für eine hoffnungsvolle Zukunft, die uns alle in einem auf christlichen Werten beruhenden Europa beschieden sei. In diesem Sinne erkläre ich das Stefan-Jäger-Gedenk- und -Begegnungshaus für eröffnet und übergebe das Stefan-Jäger-Denkmal der Öffentlichkeit.

(nach der "Banater Post" nr. 9/5 mai 1996)

MAGYAR SAROK

Nincsenek csodák, de...

A napokban véletlenül a kezembe akadt a kormány múltévi egészségügyi programja. Szerintem, egyszer mindenképpen érdemes elolvasni ezt a programot, mert aki ezt nem teszi, annak furdalni fogja az oldalát a kíváncsiság. Azt viszont, aki elolvasta a korábbi évtizedek (régi rendszer) hasonló jellegű kormány-, és pártprogramjait is, ezuttal sem éri csodálódás, hiszen ebben a tervezetben is benne van -igéret formájában-, ami amazokban is ígért volt, s jobbra az is maradt. Kell, szükséges, kell, szükséges...

Igen, mindaz, amit a mostani program is ígér, kell és szükséges, pontosabban kellene és szükséges volna, csak hogy a betegségek megelőzését és ezzel kapcsolatban a környezetvédelmet, a szűrővizsgálatokat, az egészséges életmódot, az ifjúság valóban hatáson felvilágosítását, stb. illetően, ugye, aligha remél bárki is csodát...

Pedig milyen jó lenne -egyénnek és nemzetnek egyaránt-, ha sikerülne valamilyen igazi eredményt elérni. Például kevesebben halnának meg értelemmentül, idő előtt. Ebben az oktatásnak, a felvilágosításnak, és a tájékoztatásnak igen nagy szerepe lenne... Sajnos e tekintetben nagyon messze vagyunk még a világszínvonalától. A "legfőbb érték az ember" társadalomban törölték el az egészségtan valódi oktatását, a nagy változás óta, pedig többé-kevésbé szétzilálódott az egészségügyi felvilágosítás rendszere.

Megértük, hogy a XXI. század hajnalán, a korszerű berendezések és a hatáson gyógyszerek korában az auralával, a kézzel, a rólvasással "gyógyítók" ideje jött el, megszűnt a medicina küzdelmes története. Pedig már az indián "varázslóknak" több értékük volt a gyógyításhoz a mai természetgyógyászoknál és a gyógyuláshoz a hitükkel még ki tudja mivel szédítő "szakemberekkel." (Tisztelet a kisszámú kivételnek!)

Némi rosszindulattal azt mondhatnánk, hogy: -no és mindenki úgy hagyja becsapni magát, ahogy akarja. Magánügy! - Valójában azonban szó sincs magánügyről. A lakosság egészségi állapota az egyik legfontosabb "nemzeti feladat", (hogy a kormányprogramot idézzem) amelyről nem kevesebb függ, mint hogy itt élni, vagy idő előtt halni kell!...

Allergia

Az allergia nem más, mint a szervezet túlérzékenysége bizonyos testidegen (antigén) anyagok ismételt behatolására. Ilyenkor az allergiás szervezet túlérzékenyvé válik és a normálistól eltérően válaszol a testidegen anyagra.

Az allergiának több változata ismeretes. Legsúlyosabb a szervezet mesterségesen létrehozott, antigén-ellenanyag egyesülésekor keletkező akut reakció (anaphylaxia), amely az embernél különböző anyagok (szérum, méhszúrás, testidegen fehérjék, gyógyszerek, stb.) hatására alakulhatnak ki. Ez életveszélyes is lehet. Gyakori és kevésbé veszélyes allergiás jelenség a csalánkiütés, az ekcéma, az asztma, a szénanátha, stb. Az allergiára való hajlam öröklődik.

Az allergia változatai közül a szénanátha a legelterjedtebb. A kimutatások szerint, Közép-Európa lakosságának több mint 30% -a szenved valamilyen szénanáthában, vagyis érzékeny a virágporra.

Tavasszal, amikor virágba borul a természet, az emberek úgy érzik, hogy újászületnek, kivéve azokat, akiknél ilyenkor komoly allergiás tünetek lépnek fel, reggeltől estig tüsszögnek, csurog az orruk, esetleg a szemük is. A szénanátha ma már igazi népbetegség és sajnos évről évre a megbetegedettek száma.

A szénanátha ötven százalékban öröklött tényező, ötven százalékban környezeti hatások segítségével jön létre. S bár a virágpor-allergia általában 2-6 hét alatt megszűnik, vannak akik tavasztól őszig egyvégtében kínlódnak vele.

A szénanátha nem súlyos, de nem is éppen olyan ártalmatlan betegség, mint ahogy azt sokan gondolják. Abban sem lehet bízni, hogy a gyermek majd kinövi. Ha nem figyelünk rá időben és nem kezeljük, könnyen krónikus elváltozásokat is okozhat. Mivel gyógyítása nem könnyű, ezért inkább a megelőzésre ajánlatos odafigyelni. Először is azt kell tudni, hogy ki mire érzékeny. Aki tisztában van vele, hogy mitől is kezd csurogni az orra, az kerülje el azokat a helyeket, ahol számára ártalmas virágporok találhatók. A nyírfára érzékeny betegek ne egyenek magvas gyümölcsöket (alma, cseresznye, barack), míg a fűvek virágporára allergiások kerüljék a földi mogyorót és különböző szója-termékeket.

A májusi-júliusi panaszokért elsősorban a fűfélék, a júliusban kezdődő náthaért pedig az örömfélék és a lándzsás útifűfélék a felelősek, míg a nyár vége felé a vadkender okozhat kellemetlen tüneteket.

A szakemberek azt tanácsolják, hogy aki hajlamos a szénanáthára, az csukott ablaknál aludjon, mivel éjszaka sok virágpor hull a földre. Sűrűn kell porszívózni a lakást, lehetőleg ebben az időszakban sűrűn mossa az illető a haját, ne feküdjön a földre és a fűnyírást is hagyja másokra.

SZEGY

Hongfoglalás 1100. évfordulója 1996 Temesvár

E cím alatt egész hetes rendezvényt sorozat zajlott le Temesváron. A rendezők szerint minden igényt, érdeklődési kört, korosztályt ki akart elégíteni. Így került sor végre-valahára egy az egész megyét megmozgató kultúrsorozatok seregszemléjére. Ezen igazfalva, Deta, Zsombolya, Csanád, Ótelek, Végvár, Újszentese és Temesvár néptanítói és táncsoprtjai vettek részt.

Május 31. -én a fiatalokkal együtt ott szorongtunk, izgultunk a fellépés előtt. Zsombolyát a Gémesi Erzsébet vezette "Barczai Zsiga" ifjúsági csoport képviselte. Nagy örömről szolgált, hogy végre élő zenekar kísérettel szerepeltünk. Ezért külön köszönettel tartozunk Talpai Lajosnak valamint az óteleki Rákóczi Józsefnek.

A rendezvény hasznos és tanulságos volt. Nem hiába adták a rendezők a "Tükör-szembenézés önmagunkkal" alcímű rendezvénynek. Fájó szívvel állapítom meg, hogy amit Zsombolyán tapasztaltam - a tanárok, pedagógusok hiánya - sajnos az egész megyében tüneti jelenség. Folyton olyan cikkeket olvasok, hogy nincs fiatalok nincs utánpótlás, elvesz a magyarság meg ehhez hasonlókat. Ez a mostani rendezvény bebizonyította, hogy nem a fiatalokkal van a baj hanem a legfőbb gond, hogy nincs aki foglalkozzon velük. Szerintem tehát nem siránkozni kell hanem tenni valamit azért, hogy ez a helyzet megváltozzon. Itt köszönném meg azok támogatását kik már most mellettünk álltak: Sedan SRL, Kinga SRL, Kabor SRL.

Felkérünk tehát mindenkit aki úgy gondolja, hogy valamilyen segíteni tud az RMDSZ székház felújításában, javításában, anyagilag vagy munkával úgy jelezze hiszen rendkívül nagy szükség van az összefogásra a székház rendbetelehez. Még egyszer emlékeztetünk mindenkit, hogy a szervezet vezetősége minden kedden 18 órákor találkozik. Természetesen ezekre a megbeszélésekre mindenkit szeretettel várunk! és minden hozzászólást, ötletet, javaslatot szívesen veszünk.

Azok a fiatalok és szülők kik részt vettünk a Millecentáriumi rendezvényeken sem pótolható élménnyel lettünk gazdagabbak. A találkozás hagyományát szeretnénk folytatni abban a reményben, hogy a következő 1100 év rólunk is szólhasson.

Nagy Illés
Zsombolya

Megemlékezés

Fájó szívvel emlékeztünk 1986 június 7-re, amikor kis családunkat örökre iltahagyta a drága jó férj, édesapa

NÓDA JÁNOS

Éjjel megálmadjuk, nappal elsiatjuk, mindig haza várjuk. Oly szomorú vála nélkül lenni, fájó szívvel mindig haza várni. Soha többet nem jön vissza 44 évét vitte le a sirban. Drága emlékeit szívünkben őrizzuk: felesége Magda, lányai Ildikó és Erzsike veje és unokája.